

Ladislav Kamarád:

Výstava, která je otevřena ve dnech 22. 1. – 4. 3. 2002 v *ambitu řádu menších bratří - Františkánů* na pražském Jungmannově náměstí dává nahlédnout do magického světa přírody tak, jak ji na svých putováních světem zachytil fotograf Ladislav Kamarád (1963). Na více než padesáti velkoplošných zvětšeninách formátu 1,5 x 1,5 m je průřez fotografovou prací posledních let, v nichž dává stále více přednost práci s barevným materiálem.

Když se v pražském Mánesu před sedmi lety uskutečnila jeho první autorská výstava, byla to tehdy velká událost. Jedinečná kolekce brilantních černobílých fotografií z nedostupných světových velehor zaujala diváky i kritiky tajuplnou mystickou atmosférou, jakou jsme v takzvané „horolezecké fotografii“ dosud neznali. Ještě během výstavy se objevilo lichotivé přirovnání autora k americké krajinářské legendě Anselu Adamsovi.

Kdo vlastně je Ladislav Kamarád? Fotografií se zabývá vážněji od svých 15 let. V oblasti klasické černobílé fotografie se po technické stránce vypracoval k absolutní dokonalosti. S rozvojem digitální techniky se v posledních letech vrhl na zpracování barevné fotografie a toto je první výstava, na níž mají diváci možnost vidět výsledky. Pozoruhodné je, že si sám všechny barevné diapozitivy s pomocí profesionálního skeneru a výkonného počítače vlastní konstrukce převádí do digitální podoby a tiskne na velkoformátové tiskárně (HP 5000P).

Ladislav Kamarád je znám především jako fotografující horolezec, ale s ohledem na kvalitu jeho práce by spíše bylo na místě jej označit jako fotografa, který se zabývá horolezením. Je zřejmě jediným fotografem na světě, kterému se s kompletním středoformátovým vybavením podařilo zdolat bez kyslíku i osmitisícové vrcholy - himalájskou Čo-oju (8201 m) a karákorumský Gašerbrum II (8035 m).

Hory a divoká příroda jsou hlavním autorovým tématem: „Hledám místa, kde pociťuji přímé sepětí s přírodou i vesmírem – místa nezkrocená a nepřetvořená k obrazu člověka,“ říká.

Tato místa překvapivě nenachází pouze v nejvyšších velehorách, ale i ve stepích a pralesích jižní Ameriky, afrických pouštích i na břehu potoka v Jizerských horách. „Fotografie není otiskem takzvané objektivní reality, ale autorskou interpretací místa, světla a okamžiku. Kdyby na každém z těch míst, kde jsem kdy fotografoval, stál vedle mě jiný člověk s fotoaparátem, udělal by výstavu úplně jinou. Proto si myslím, že je úplně jedno, kde fotografie vznikla. Podstatná je energie, která z ní vyzařuje.“

K technické dokonalosti svých záběrů Ladislav Kamarád říká: „Jsem perfekcionista za každých podmínek. I v situacích, když se lidem motá hlava, klepou ruce a nemohou se nadechnout, snažím se pracovat, jako bych byl někde v ateliéru. Když fotím, je mi úplně jedno, že je vichřice, vedro nebo zima, klidně mohu stát v rekordní výšce za povětrnostní situace, v níž už normálně člověk těžko přežívá - naučil jsem se v těchto podmínkách bez potíží tvořit.“